

Malování v Berlíně

Hlásím se zpátky z Berlína.

Byl to opravdu zážitek. Až na to, že jsem tam za ty dva týdny skoro zmrzla. V maringotce, kde jsem bydlela, nebylo o nic lépe. Jen ve spacáku, přikryta dvěma vlněnými dekami a závěsem, bylo možné se trochu zahřát.

První týden jsem strávila pátráním po různých městských čtvrtích a jejich minulosti. Sbírala jsem dojmy a nechala jsem město na sebe působit. Zbytek času jsem malovala jako o život. Venku, ve městě, přímo před motivem. Sedě na stoličce, zabalená do tolika hadrů tak, abych se mohla ještě pohybovat.

Tak vzniklo 21 malých olejů z různých městských koutů. Od slavného Alexanderplatzu po Bahnhof Mitte a kolem televizní věže. Nová a stará architektura, čerstvě opravené domy vedle zbouraných budov, všechno vedle sebe. Chodci a turisté chodili zvědavě kolem. Cvakali fotoaparáty, aby zachytili „typickou berlínskou malířku“, pro svou sbírku. Rychlý pohled na obraz, krátký komentář, úsměv a zase byli přič.

Jedna příhoda mě opravdu dojala.

Dvě malé holčičky na kolečkových bruslích projely okolo. Zastavily na nejbližším rohu a něco spolu domlouvaly. Nesměle a pomaličku se vrátily ke mně a podaly mně plnou hrst drobných mincí!

Zničená, utahaná, ale šťastná, s vědomím, že se někdy vrátím a budu pokračovat v tom, co jsem začala, jsem opustila město s různorodou tváří po dvoutýdenní známosti.

D. Windlin
koncem května 2010